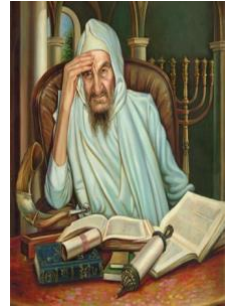

אין לקרוא בזמן התפילה ובזמן קריאת התורה
 העלון מוקדש להצלחת ישועת הרב הגאון יוסף פינטו בן הרבנית זהרי.
 ולרפואת הרב אפרים בן מחבובה, אבשלום בן תריה, אמנון בן עליזה, עומר בן שושנה, יהודה בן שרה,
 אורנית בת שושנה, זר חיה בת ניצה.

נהנתם מהעלון? רוצים שגם אחרים יהנו? לזיכוי הרבים באיזור מגוריהם ולהקדשות פנו ל:

0523458725 או למס' mahamardaniel@walla.co.il

מאמר דניאל לפרשת "כי תצא"

כשאדם נותן צדקה, הוא בעצם מציל את נפשו, שהרי המילה "שקל" היא גימטריה של המילה "נפש" ולכן לא סתם נאמר, "צדקה תציל ממוות". ורבים הסיפורים והנפלאות על אנשים שעשו צדקות וחסדים וניצלו בהשגחה פרטית מתאונה כלשהי או שפספסו אוטובוס שהיה בו פיגוע וכו'.. ועוד, המילה "מחצית" (מחצית השקל) מורכבת מהאות צ' (צדקה) באמצע, והאותיות הרחוקות ממנה הן אותיות "מת" והאותיות הקרובות לאות צ' הן אותיות "חי" אדם שקרוב לצדיק ולצדקות, הוא אדם חי, ואילו אדם הרחוק מהצדקות והמעשים הטובים, הוא אדם מת.

הקדוש ברוך הוא רואה את אותו חסד שאתה עושה ומשלם לך שכר על כך. אפילו אם אתה לא רואה את הישועה על המעשה הטוב שעשית, תחכה בסבלנות כי בורא עולם יודע בדיוק מתי לזמן לך את הטובה המיועדת לך. וזה שנאמר "זורע צדקות, מצמיח ישועות". אדם שעושה מצווה, חסד, נקרא "זורע צדקות" והמשך הפסוק "מצמיח ישועות" ה' יתברך לוקח את הצדקה שעשית ומצמיח לך את הישועה בזמן הכי טוב עבורך.

אלול ראשי תיבות "אהוב למעלה ונחמד למטה" להתחזק גם במצוות של אדם לחברו, ונדבר על מעלת האחדות ואהבת ישראל. ידוע הסיפור על האבא שלקח את בניו וביקש מהם להביא כל אחד מקל בידו. כל אחד הביא מקל, והאבא ביקש מכל אחד לשבור את המקל שבידו. כולם לקחו את המקל שבידם ובקלות מאוד שברו את המקל כל אחד במהירות. אחר כך ביקש האב מילדיו שינסו לשבור כל אחד בתורו את כל המקלות ביחד. ניסה הבן הראשון לשבור את כל המקלות ביחד אך לא הצליח, וכך ניסה הבן השני והשלישי והרביעי וכך הלאה כולם ניסו לשבור את המקלות ביחד ולא הצליחו. חייך האב ואמר להם "בניי, מקווה שלמדתם שיעור לחיים, כאשר המקל בודד קל לשבור אותו, אך כאשר המקלות ביחד מאוחדים קשה לשבור אותם.. כך גם אתם, תהיו מאוחדים לא יוכלו לשבור אתכם". וזוהי כוחה של האחדות.

י"ג אלול, הילולת הבן איש חי – רבי יוסף חיים, נזכיר בעמוד הבא, חידוש בשמו על פרשת השבוע.

איזור	כניסת השבת	יציאת השבת	ר"ת
ירושלים	18:33	19:23	20:08
ת"א	18:31	19:20	20:05
חיפה	18:32	19:22	20:07
באר שבע	18:32	19:22	20:07

העלון מוקדש לעילוי נשמת : אורלי בת סעידה, נוריה בת נעימה, חנה בת נוריה, רחל שירה בת תמו, קוקב בת אביגיל, אינס בת מרים. שלמה בן נוארה, גרשון בן רחמה, עזרא בן אסתר, אהרון בן חזלה, שלום בן חנדן, חי בן ירדנה, אליהו בן מרים, אליהו בן רחל, חנניה בן אסתר, זכריה בן ורדה, חיים בן אסתר, יוחנן בן ביסקי, נתנאל בן אורלי, אברהם בן חנה, יהודה בן אסתר, יהושוע בן תמו, שלום בן גאולה.

חידוש עצום של הבן איש חי למצוות מעקה. "כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך.. לפי הפשט של המצווה המעקה אמור להגן על האדם מפני נפילה. אך מצד הדרש הבן איש חי דורש את המצווה באופן יפה הקשור לעבודת ה'. הבן איש חי אומר שהגג של האדם הוא המחשבה, הראש שלו. ולכן יש מצווה לעשות מעקה לגג – לראש, למחשבה. ורמז לדבר: "הרהורי עבירה קשים מעבירה" ראשי תיבות – "מעקה". כאשר האדם עושה כך הוא בעצם מגן על עצמו מול היצר הרע. כי היצר הרע מנסה לבלבל את האדם עם מחשבות של טומאה, מחשבות של עצבות, חוסר אמונה, כל הדברים הרעים מגיעים מהמחשבות. אדם שלא שמח, הוא לא שמח כי המחשבה שלו פסולה. מכיוון שאם הוא מאמין שהכל מאת ה', הכל לטובה הרי הוא צריך להיות שמח ולהאמין שככה ה' רוצה וזה מה שצריך לקרות. ולכן אסור לתת ליצר הרע לקלקל את מחשבתו ולעשות מעקה למחשבה. ומחשבה זה אותיות "בשמחה" כאשר האדם משנה את המחשבה הוא יכול להפוך אותה לשמחה. כי אותיות "מחשבה" הן בעצם אותיות "בשמחה". גם הרבי עצמו בפירוש חסידי לפסוק מסביר כשיהודי מקרב יהודי ומחזיר אותו בתשובה, הוא בעצם בונה "בית חדש" עוד יהודי חדש לה' זה עוד בית חדש, וכאן נחוץ מעקה. מעקה מפני הגאווה, שלא חס וחלילה תגיד אני קירבתי אותי, אני עשיתי ואני החזרתי בתשובה, תוציא את הגאווה, ולכן ראוי כאן לשים מעקה אישי מפני הגאווה.

הליכותיו והנהגותיו בקודש של סידנא בבא סאלי:

מעשה במושל של ארפוד שהיה גר סמוך לבית הכנסת שבו היה מתפלל הבבא סאלי הקדוש. קולותיהם של היהודים האומרים סליחות הפריעו לו לישון. הוא אסר על היהודים להגיד סליחות, ובאותו לילה שזה קרה, ארז הבבא סאלי מזוודה ואמר לכולם שהוא עוזב את ארפוד. הבבא סאלי אמר למקרוביו שהוא לא יכול להישאר במקום כזה שבו אוסרים להגיד סליחות, והבטיח שהדבר לא יעבור בשתיקה למושל. והינה לא עברו ימים ואשתו של המושל באה להגיש לו את הקפה של הבוקר, והינה לחרדתה, היא רואה את בעלה המושל ללא רוח חיים, הוא מת בכסא. מיד הבינה אשתו שזה העונש לבעלה שהתעסק עם היהודים, היא ארזה את חפציה ועזבה את המקום מהר ככל הניתן שלא תיענש גם היא, היא מכרה את הבית, הבבא סאלי קנה את הדירה וביקש מהחסיד רבי יחיא דהאן לשכון בה, כדי שלא יבוא גוי ויגור בבית הזה ושוב יפריעו הקולות של הסליחות לגויים. וזהו כוחם של הצדיקים, שאסור לזלזל בהם, יהי רצון שזכות הצדיקים תגן עלינו ונזכה שכל תפילותינו יתקבלו.

מתורתו של הרב יורם מיכאל אברג'ל זיע"א

"רבות רעות צדיק ומכולם יצילנו ה'" (תהילים), בתפילת שמונה עשרה נראה שיש 26 פעמים שם ה' (חוץ מברכת למינים שנתקנה מאוחר יותר כמבואר בגמרא בברכות). והינה אומר בעל הטורים הקדוש, על פרשת "כי תבוא": "כו כו (26) שמות בתוכחה כנגד 26 פעמים שם ה' בתפילת שמונה עשרה שכוחם להגן על "כו שמות בתוכחה". והינה חידוש עצום ביותר המובא בעלון הנפלא של הרב ישראל אברג'ל "מסילות אל הנפש", שפעמיים בתורה יש את פרשת הקללות,

בפרשת כי תבוא ובפרשת בחוקותי. ואם נסתכל היטב, לאחר סיום הקללות בפרשת בחוקותי, התורה ממשיכה עם 2 פסוקי נחמה "וזכרתי להם ברית ראשונים וכו'.. ואילו בפרשת כי תבוא, לאחר הקללות אין שום פסוקי נחמה. והסיבה לכך, אומר הרדב"ז משום שבפרשת כי תבוא יש 26 שמות ה' (יהוה – רחמים) ואין לך נחמה יותר גדולה מזאת, ולכן לא הוצרך להוסיף פסוקי נחמה. ולא בחינם הוזכרו דווקא 26 פעמים שם ה', אלא יש בכך

סוד נפלא. כי 26 פעמים שם ה' (26) יוצא לנו ביחד בגימטריה כמניין 676, גימטריה של המילה "רעות". לרמז שסגולתם של 26 שמות ה' לבטל את כל הרעות והקללות המוזכרות בפרשת כי תבוא. וזהו שנאמר "רבות רעות צדיק ומכולם יצילנו ה'". ולכן מנהג ישראל הקדושים לומר החל מראש חודש אלול ועד הושענא רבה את מזמור "לדוד ה' אורי וישעי" שתי פעמים ביום (שחרית וערבית) כיוון שבמזמור זה מוזכר שם ה' 13 פעמים, וכשאומרים אותו פעמיים ביום אז יש 26 פעמים "ויעבור" והרי זה בבחינת 26 פעמים שם ה' המסוגלים להמתיק את הדינים ולהמשיך על האדם רחמים מן השמיים.

הבעל שם טוב הקדוש

הצדיק רבי ישראל מרוז'ין ברח מידי ממשלת רוסיה שביקשה אחריו בעקבות עלילת שווא. הוא נטש את גבולות המדינה ועבר לאוסטריה. במהלך נידודיו הגיע לכפר קטן שנקרא "ישרולבה" משהו בשם הזה הזכיר לו את שמו "ישראל". דבר זה עורר את

תשומת ליבו, הוא פנה לכמה תושבי הכפר וביקש לדעת מהו מקור השם לאותו כפר בו הם מתגוררים. אך לאחר ששאל הרבה מהאנשים, נוכח לגלות שאף אחד לא יודע כלל מהו מקור השם. הדבר הגביר את סקרנותו של רבי ישראל מרוז'ין. יום לפני שכבר עמד לעזוב, הוא ניסה לשאול שוב, מהו מקור השם, והופתע מהתשובה ששמע. "יש איש זקן מאוד, כבן 100, מוותיקי הכפר, המתגורר בקצה הכפר, בבקתה עלובה וקטנה, ייתכן שהוא הכתובת בשבילך לשאלה זו". רבי ישראל הלך במהירות לקצה הכפר. עד שלבסוף הגיע אל בקתה קטנה וישנה. הוא נקש בדלת, ואת הדלת פתח איש ישיש שזקנתו המופלגת ניכרת עליו. הזקן חיך, והזמינו להיכנס פנימה מבלי לשאול מה הוא צריך. רבי ישראל התיישב, ומיד הזקן פתח את פיו "אין צורך שתשאל למקור שמו של הכפר, אני אספר לך.. "לפני שנים רבות, כאשר הייתי צעיר שימשתי כרועה צאן בהרים ובגבעות, הסתובבתי במקומות שאין בהם איש, רק חיות טרף. לעת ערב, הייתי נוהג להביא את הצאן אל נהר העובר בין ההרים על מנת להרוות את צמאונן. באחד הימים, כשהחזרתי את הצאן, גיליתי שחסרה כבשה. כך היה גם ביום המחרת, כל יום חסרה כבשה נוספת. יום אחד, כאשר נחתי צהריים, שמעתי קול נאקה של צער, פתחתי את עיניי והבחנתי בזאב מפחיד שמתקרב אל הצאן. עמדתי עם מקלי וחשבתי שדבר זה יפחיד את הזאב. אך טעיתי, הזאב התקרב לכיווני, והתחלתי לפחד על חיי. צעקתי לעזרה, אך אין איש במקומות בו אני מסתובב בהרים ובגבעות. התחלתי להסתכל לצדדיים ומאחוריי, ועיניי קלטו את "ישראל" הנער הצעיר שהיה רגיל להתבודד בהרים ובגבעות, בטבע, במקום בו אין איש, ישראל הצעיר תמיד היה קורא ספר כלשהו ומדבר לכיוון השמיים עם עצמו. ישראל לא שמע לצעקתי, המשכתי לצעוק, אך הזאב כבר היה קרוב אליי, לפתע, ישראל עמד על רגליו, וצעק "אל תחשוב, הזאב לא יפגע בך.. " הסתובבתי לכיוון הזאב ולהפתעתי הרבה הזאב לפתע נחת על הארץ כאילו פגע בו חץ כלשהו בלתי נראה.. הזאב נפל ולא זז וחיי ניצלו בנס. מאותו יום, ידעתי שישראל הנער הצדיק הוא איש קדוש שאסור לזלזל בו. התחלתי לעקוב אחריו, הבחנתי שבכל בוקר, הוא נכנס לנהר לטבול, אפילו בימי הגשמים ובימי השלגים, הוא נכנס למים. אני זוכר יום אחד, שהיה שלג, המים היו קפואים, אך ישראל לא וויתר, נכנס לטבול בנהר הקפוא, הבחנתי שרגליו נדבקות לקרח, גופו סובל מכאבים, לא יכולתי לראות את ישראל סובל, מיהרתי

והנחתי לו מטליות יבשות כדי שרגליו לא ידבקו בקרח. כעבור זמן, החלה שמועה בכפר על נהר בעל סגולות, שמי ששותה ממי הנהר מתרפא, וכל צרה שיש או מחלה מי שהולך לנהר מקבל סגולה שהכל נעלם לו. אני כמובן קישרתי בין הדברים, הנהר הזה, זה הנהר שהיה טובל בו האיש הקדוש – ישראל. סיפרתי לכולם על המעשה עם הזאב, איך שישראל הציל אותי ועל הנהגותיו הקדושות לטבול בנהר גם בשלג. כולם הסכימו פה אחד שלא הנהר קדוש אלא ישראל הוא הקדוש שבזכותו הנהר מרפא אנשים. כולם התחילו להשקיע ולבנות בתים סביב הנהר הזה, וזה מקור השם לכפר שקם מסביב לנהר, "ישראלובה" על שם ישראל הצדיק. יום אחד, ישראל עזב ובא להיפרד ממני, "אני מודה לך על אותו יום שפרסת עבורי מטליות בשלג, אני מברך אותך באריכות ימים ובריאות עד גיל הזקנה. הוא עוד הוסיף "יום אחד יגיע אליך צדיק אשר יברר את מקור השם לכפר, תארח אותו וספר לו את כל הסיפור לפרטיו, עד אז אני מבטיח לך אריכות ימים וחיים טובים ומאושרים." הזקן סיים את סיפורו, ואנחה נוספת בקעה מגרונו, הוא מסר את נשמתו לבורא.. הצדיק מרז'ין סיים את סיפורו, והוסיף "לפי כל הסימנים שבידי, אותו ישראל הנער הצדיק, שעל שמו נקרא הכפר, הוא לא פחות ולא יותר, "רבי ישראל הבעל שם טוב הקדוש".

פעם הגיע יהודי גאוותן לבעל שם טוב, ואמר לו "רבנו אתה יודע כמה תורה למדתי?" תוך כדי שהוא מחייך ושמה. הסתכל עליו הבעל שם טוב וידע שהוא גאוותן ואמר לו "זה לא חשוב כמה תודה למדת, אלא כמה התורה למדה אותך". ואפשר לחדש חידוש גדול על פי מה שלמדתי בספר התניא, של רבי שניאור זלמן מלאדי.

המילה "אני" מעידה על גאווה, ואילו המילה "אין" – כלום, זה מעיד על ענווה. אם נסתכל, אות 'י' משם ה' במילה "אני" נמצאת בסוף, כלומר מי שאומר "אני" הוא שם את ה' בסוף ואילו המילה "אין" האות 'י' היא באמצע, כלומר, אדם שמתנהג בענווה, ויודע שאין עוד מלבדו (אין) אז הוא שם ה' באמצע, כל חייו הוא בבחינה "שויתי ה' לנגדי תמיד".

כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו !

אנו מעוניינים להפיץ את העלון לעוד מקומות בארץ, כל מי שקורא את העלון ונהנה מהסיפורים, ורוצה שהעלון ימשיך להגיע אליו בכל שבוע, מוזמן לפנות אלינו במייל או בטלפון הכתוב מטה, ואנו בעזרת ה' נדאג שהעלון ישלח אליכם בכל שבוע. וזה הזמן לברך ולהודות לכל הקוראים המתמידים, שה' ישפיע עליכם שפע, ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם. וברצוני להודות ולברך גם לכל מי שמסייע בהפצת העלונים, זכות התורה תגן בעדיכם ובעד משפחתכם. שנתבשר בבשורות טובות, ושה' ישלח משיח צדקנו, ויבנה בית המקדש במהרה בימינו אמן ואמן.

להפצת העלון, ולהקדשות לעילוי נשמת או לרפואה, ולזיכוי הרבים פנו למייל:

mahamardaniel@walla.co.il או למספר: 0523458725

"יום הכיפורים הוא רק כיפורים, כלומר שבדרגתו הוא רק דומה לפורים".

(הבעל שם טוב הקדוש)

שבת שלום ומבורך